

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

påkrævet, at denne viden spredes, så den praktiske anvendelse sikres bedst muligt, et synspunkt, som jo bliver mere og mere rigtigt.

Det eneste, vi herhjemme har gennemført i retning af en videnskabelig husholdningsuddannelse, er det 6 måneders specialkursus ved Århus universitet for husholdningslærere m. m., der oprettedes i 1946. Man tør nok sige, at det er blevet en succes, og det har også forstået at tiltrække mange elever fra andre nordiske lande. Men disse specialkursus, hvor gode de end er, kan kun betegnes som et lille tilløb til en højere uddannelse.

Kvindernes interesse for at få en videnskabelig husholdningsuddannelse etableret har bl. a. vist sig ved dannelsen af det landsudvalg, hvis drivende kraft var lærerinde Hulda Pedersen. Udvalget foretog en landsindsamling og stillede 200 000 kr. til rådighed til rejsning af en ny auditoriebygning, der blev indviet i 1957 ved Århus universitet.

Jeg er klar over, at den danske undervisningsminister i 1950, altså for 10 år siden, tog et initiativ for at få etableret en fælles nordisk videnskabelig husholdningsuddannelse. Det forekommer mig, at det ville være et naturligt område for nordisk samarbejde, og hertil kommer, at det naturligvis også af økonomiske grunde ville være ønskeligt med et sådant samarbejde. Imidlertid synes det, som om realiseringen af denne nordiske tanke har store fødselsveer, det trækker ud i det uendelige. Derfor har jeg stillet mit spørgsmål for at få klarhed over, om der er snarlig udsigt til, at der kommer et resultat.

Hvis ikke der er udsigt hertil, vil jeg spørge, om ikke undervisningsministeren vil overveje, at vi i Danmark går i gang med at oprette i hvert tilfælde en af de husholdningsvidenskabelige linjer, der kan blive tale om. Vi udbygger vore højere læreanstalter og giver forskningen bedre muligheder på mange områder, og det er godt; men vi bør ikke lade det husholdningsvidenskabelige i stikken, så meget mere som det, der sættes ind på dette område, ikke kan udgå at få betydning for så at sige alle hjem og alle borgere i landet og

tilmed vil højne det huslige arbejdes anseelse.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): I anledning af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at vi i undervisningsministeriet venter i løbet af ganske kort tid at modtage betænkning fra det på undervisningsministermødet i Oslo i februar 1959 nedsatte nordiske udvalg til at udarbejde et konkret forslag til etablering af en nordisk husholdningsuddannelse på videnskabeligt niveau, organiseret ved en samordning af egnet undervisning ved universiteter og andre højere læreanstalter i de nordiske lande.

Til nærmere belysning af sagen kan jeg oplyse følgende:

Her i landet går planerne om en videnskabelig husholdningsuddannelse — som det også blev nævnt af det ærede medlem — helt tilbage til 1890erne. Mange forslag har været fremsat i tidens løb. I forbindelse med planerne i sin tid om oprettelsen af universitetet i Århus var sagen også fremme. Men alle disse planer er strandet. Dette skyldes sikkert navnlig vanskelighederne ved, man kan måske sige, at overbevise mændene om behovet for en videnskabelig uddannelse netop på det huslige område. Der har været en vis tilbøjelighed til at betragte dette som så enkelt og uproblematisk, at et dyberegående studium af forholdene her ikke skulle være nødvendigt. Man kan undre sig herover, når man betænker de økonomiske, hygiejniske og samfundsmæssige interesser, som knytter sig til den bedste og billigste varetagelse af opgaverne på det huslige område.

Da man også i Norge og Sverige stærkt har følt savnet af en husholdningsvidenskabelig uddannelse — Finland har allerede fået påbegyndt en sådan uddannelse — er den tanke naturligt opstået at søge uddannelsen gennemført som en fællesnordisk opgave.

Et på dansk initiativ i 1953 nedsat nordisk sagkyndigt udvalg fremsatte i en betænkning af 1956 et enstemmigt forslag med nærmere udarbejdede undervisningsplaner for uddannelsens indretning under et fælles nordisk styre ved en nordisk højskole i nær tilknytning til et universitet